Kouzelná trojčata

Den přátelství

Laura Brownová a Elly Kramerová

bambook

bambook

Laura Brownová a Elly Kramerová

KOUZELNÁ TROJČATA
Den přátelství

Přeloženo z anglického originálu *Trillium Sisters – Bestie Day*
vydaného nakladatelstvím Pixel+Ink v roce 2021.
First published by Pixel+Ink, a division of TGM Development Corp.
Text copyright © 2021 by Laura Brown and Elly Kramer
Interior illustrations copyright © by TGM Development Corp.
Translation © Leona Maříková, 2025

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou BAMBOOK
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 10 037. publikaci

Překlad Leona Maříková
Jazyková úprava a korektura Michaela Tománková
Odpovědná redaktorka Olga Tesařová
Grafická úprava a sazba TypoText
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.
První vydání, Praha 2025

© Grada Publishing, a. s., 2025

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude ***trestně stíháno****. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou* ***bez souhlasu nositele práv zakázány****.*

ISBN 978-80-271-7956-5 (pdf)
ISBN 978-80-271-5558-3 (print)

Kouzelná trojčata

Den přátelství

Laura Brownová a Elly Kramerová

Ilustrovala Sarah Mensingaová

Pro naše taťky, Jona a Arnolda,
kteří se stali předlohou pro doktora Tlapku,
a naše maminky, které nás naučily,
jak být silnými sestrami.
—L. B. a E. K.

KAPITOLA 1

Zatímco se ranní slunce prodíralo do stromového domu, Emilka, Gábi a Klárka prohledávaly košíky ve svém pokojíčku. Byl Den přátelství. Svátek, který každý na Rozkvetlé hoře slavil vždy společně s nejlepšími přáteli. A jako sestry *a zároveň* nejlepší kamarádky chtěla trojčata jedna druhé vyrobit ty nejlepší dárky.

„Pche," povzdychla si Emilka. „Fixy? Lepidlo se třpytkami? Ozdobné drátky? Mám

pocit, že na dárky ke Dni přátelství to stačit nebude!“

Gábi si pohrávala s ozdobnými kameny zobrazujícími jejich domácí mazlíčky. „Jasně, už je nám osm. Letos by naše dárky měly ohromit!“

Klárka se zasmála. „Mám nápad! Pojďme se projít do lesa. Jsme už dost velké na to, abychom šly samy, a v lese určitě najdeme hromady úžasných věcí, ze kterých můžeme něco vyrobit!“

„To zní skvěle,“ přikývla Emilka. „Ale pořád ještě jsme nevymyslely, co přesně budeme vyrábět!“

Klárka si upravila pramen vlasů pod růžovou čelenkou, kterou ozdobila drobnými kvítky. Něco ji přitom napadlo. „Co si třeba

udělat stejné čelenky? Můžeme je ozdobit krásnými přírodninami, které najdeme, podobně jako tuhle."

Gábi se podívala na Klárčinu sbírku čelenek do vlasů. Zabírala celou poličku. „Ano, ty rozhodně potřebuješ další," dobírala si ji.

„*Já* možná ne, ale *ty* ano!" rozesmála se Klárka a zatahala Gábi za rozcuchaný culík.

Gábi se ušklíbla. „Všechny víme, že účesy mi moc nejdou."

„Pojď sem," Klárka mávla na Gábi. „Zapletu ti francouzský cop."

Klárka začala Gábi rozčesávat vlasy, zatímco Emilka si upravovala šňůrku u krku, na které měla zavěšený zelený přívěsek – okvětní lístek trojčetky.

„Kéž bychom vymyslely jedna pro druhou něco tak krásného, jako jsou naše trojčetkové přívěsky," řekla Emilka.

Klárka vyskočila na nohy. „Trojčetky! To je ono! Co kdybychom v lese nasbíraly jejich květy a použily je k výrobě dárků ke Dni přátelství?"

„Dárky z trojčetek vlastní výroby? To je skvělý nápad, Klárko!" zajásala Emilka.

„To je stoprocentně ono!" souhlasila Gábi. „Chci říct, že trojčetky jsou pro nás moc důležité, jsou něco jako… jako naše talismany!"

A byla to pravda. Před osmi lety, když je jako malá miminka našel tatínek v lese, mělo každé z trojčat u sebe přívěsek v podobě okvětního lístku trojčetky. Tatínek pro své dcerky

všechny tři přívěsky pečlivě uschoval. Před několika měsíci, když jim bylo osm, jim je vrátil, přesvědčený o tom, že už jsou dost velké na to, aby se o vzácné přívěsky staraly samy.

Trojčata si z nich vyrobila ozdobné šperky a už je nikdy nesundala. Klárka si udělala z růžového přívěsku náušnici. Gábi svůj modrý přívěsek připevnila na řetízek a nosila ho kolem kotníku. A Emilka zavěsila svůj zelený okvětní lístek na šňůrku a nosila ho na krku. Ty tři okvětní lístky z trojčetky patřily k sobě, stejně jako trojčata patřila jedno k druhému. Proto si dívky někdy říkaly „Troj-sestry" a květiny považovaly za svůj symbol.

Když teď bylo o dárcích ke Dni přátelství rozhodnuto, spustila se děvčata po žebříku ze

stromového domu dolů. Jejich mladší bráška Tobík už byl v kuchyni, kde krmil Fouska. Vtom se mladý vlk rozštěkal. Rozběhl se ke dveřím z kuchyně a zběsile přitom mával ocasem. Z verandy pod oknem na ně mávala jejich sousedka paní Fialková. „Krásný Den přátelství!“ volala.

„Vám taky!“ odpověděl jí pan doktor Tlapka, tatínek trojčat. „Pojďte dál, Lily. Dáte si s námi vychlazený sedmikráskový džus?“

„Děkuji vám, pane Arnolde, ale nemám čas. Spěchám s dárkem ke Dni přátelství za paní starostkou Magdou,“ odpověděla paní Fialková. „Ale nejprve vám musím ukázat, jaký dárek vyrobila ona mně!“ Zvedla předmět vyřezaný ze dřeva, který měl tvar nosu.

„Ona vám dala… nos?“ zeptal se Tobík.

„Ano! A ne jen tak ledajaký nos! Tohle je držák na brýle, které doma neustále hledám. Počkejte, ukážu vám, jak funguje!“ řekla paní Fialková. Začala prohrabávat svou tašku. „Hmm, kde mám brýle?“

„Na hlavě,“ ukázal Tobík.

Paní Fialková se rozesmála. „Už chápeš, proč ten držák potřebuji?“ Položila brýle na dřevěný nos a ten najednou vypadal jako obličej.

„Paní starostka přesně ví, co potřebujete,“ přikývl Tobík.

„Tak to má mezi nejlepšími přáteli být,“ souhlasila paní Fialková. „Tak fajn, já už musím běžet! Užijte si Den přátelství!“ Vyběhla z kuchyně a zavřela za sebou dveře.

„Tati, a co vlastně budete dělat na Den přátelství ty a Tobík?“ zeptala se zvědavě Emilka.

„Vypravíme se do osikového háje při úpatí hory, kde si zahrajeme nějakou hru,“ řekl pan doktor Tlapka.

„Tati, můžeme si tam zahrát na strážce majáku? Prosím, prosím! Viď, že ano!“ žadonil Tobík a nadskakoval přitom na židli.

Strážce majáku byla Tobíkova oblíbená hra. Cílem bylo nepozorovaně se proplížit lesem a vylézt na strom představující maják, aniž by ho strážce majáku zahlédl. Jelikož byl osikový háj docela hustý les, kde jste se mohli snadno ukrýt za stromy, bylo to pro tuhle hru ideální místo.

„Určitě můžeme, i když na strážce majáku se lépe hraje ve více lidech," řekl pan doktor Tlapka.

„Přesně, pokud má strážce majáku hlídat maják jen před jedním člověkem, je to příliš snadné," souhlasila Gábi.

„Ale mám pro nás ještě další zábavu," řekl tatínek. V ruce držel svůj batoh. Byly v něm míče,

lana, frisbee, bublifuk, a dokonce i sada kamenů na dámu.

„Jupí!“ zajásal Tobík. A začal do sebe co nejrychleji házet poslední sousta ovesné kaše.

Doktor Tlapka postavil džbán se sedmikráskovým džusem na stůl. „A co má oblíbená a nejlepší trojčata? Co budete dneska dělat vy?“

„Budeme jako vždy vyrábět dárky, tati,“ řekla Klárka. „Ale letos na ně budeme potřebovat okvětní lístky trojčetek.“

„Tak za to si zasloužíte palec nahoru,“ kývl doktor Tlapka. „Ale prosím sbírejte pouze *opadané* květy.“

„My víme, tati,“ řekla Gábi. „Nikdy bychom netrhaly kvetoucí rostliny, vždycky jen

opadané okvětní lístky. Ty už rostlina nepotřebuje.“

„Ty jsi moje holka,“ přikývl tatínek. „Vydejte se na rozkvetlou louku. Tam určitě bude spousta čerstvě opadaných květů.“

„Výborný plán, tati,“ souhlasila Klárka. „Co víš a znáš,…“

„… to ti nikdo nevezme!“ dokončil za ni tatínek. A zasmál se své vlastní vtipné poznámce.

Gábi odložila svou misku do dřezu. „Půjdu nám sbalit věci.“

„Pomůžu ti,“ zvedla se i Klárka a následovala Gábi po žebříku nahoru.

KAPITOLA 2

Emilka zůstala ještě chvíli u stolu a zamyšleně míchala kaši. Těšila se, až půjdou sbírat květy trojčetek, ale nemohla přestat myslet na okamžik, kdy jim tatínek dal jejich přívěsky. Ten den začal vesele, ale pak se přihodilo něco strašného. Tobík spadl omylem do řeky! A pak, když se Emilka bála, že ho rozbouřený proud odnese pryč, se jejich přívěsky ve tvaru okvětních lístků kouzlem spojily v jeden zářící květ

trojčetky, který propůjčil dívkám magické schopnosti, díky nimž Tobíka zachránily.

Bylo to celé až neskutečné, ale vzpomínka na ten den Emilku zneklidňovala. Tak málo toho o tom kouzlu věděla. Spojí se jejich okvětní lístky ještě někdy a propůjčí jim znovu sílu a superschopnosti? A pokud ano, co by měly dělat? Budou ona a její sestry dost odhodlané, aby dokázaly vyřešit další krizovou situaci?

„Emi?“ zeptal se doktor Tlapka.

Emilka se na něj s trhnutím podívala. „Promiň tati, byla jsem myšlenkami jinde,“ řekla.

„To vidím,“ kývl tatínek. „Je všechno v pořádku?“

„Ano, je. Já jen… no, prostě nemůžu přestat myslet na ten den, kdy jsi nám dal naše

přívěsky. Co když se stane zase něco hrozného jako tenkrát?“

„Miláčku, není důvod, aby se něco takového stalo,“ odpověděl.

„Já vím,“ řekla potichu. „Je hloupé dělat si starosti.“

„Ne, to jsem neřekl. Pocity nejsou nikdy hloupé. Chápu, proč tě to zneklidňuje,“ pohladil tatínek Emilku po vlasech.

Dívka se na tatínka usmála. Vždycky jí rozuměl.

„Ale pamatuj si jedno,“ pokračoval. „Pokud se přívěsky znovu spojí v jeden, ty a tvoje sestry budete dohromady mnohem silnější tým, než jste teď každá zvlášť. Společně se dokážete vypořádat s čímkoliv!“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Kouzelná trojčata – Den přátelství
.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.